Категорія справи № **334/7376/23**: **Кримінальні справи (з 01.01.2019); Злочини проти основ національної безпеки України; Державна зрада.**
Надіслано судом: **23.12.2025.** Зареєстровано: **23.12.2025.** Забезпечено надання загального доступу: **24.12.2025.**
Номер судового провадження: **1-кп/334/223/25**
Номер кримінального провадження в ЄРДР: **62022080010000110**

Дата документу 22.12.2025

Справа № 334/7376/2

Провадження № 1-кп/334/223/2

ВИРОК

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

22 грудня 2025 року

Колегія суддів Дніпровського районного суду м. Запоріжжя у складі :

головуючого судді ОСОБА_1 , суддів ОСОБА_2 , ОСОБА_3 , за участю секретаря судового засідання ОСОБА_4

розглянувши у відкритому судовому засіданні в порядку спеціального судового провадження за відсутності обвинуваченого (in absentia) матеріали кримінального провадження на підставі обвинувальних актів, внесених до Єдиного реєстру досудових розслідувань 29.07.2022 за № 62022080010000110 та 15.09.2023 за №62023000000000796

за обвинуваченням ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця смт. Якимівка Запорізької області, громадянина України, який зареєстрований та проживає за адресою АДРЕСА_1

у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1, ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України.

за участі: прокурора ОСОБА_6 , прокурора ОСОБА_7 , захисника адвоката ОСОБА_8 (діє на підставі Доручення для надання безоплатної вторинної правової допомоги від 19.07.2023 №028-002495ч), потерпілих ОСОБА_9 , ОСОБА_10 , ОСОБА_11 ,-

ВСТАНОВИЛА:

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об`єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до складу РФ.

Одночасно з цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансовани РФ, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об`єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народн республіка» (далі за текстом «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і до нині. Внаслідок військових дій у період з травня по серпен 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей. Датою початку тимчасової окупації РФ окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими РФ з 2 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (зокрема окупаційною адміністрацією РФ) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України».

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції».

Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Республіки Білорусь т тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об`єктів по всій території України.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 "Про агресію проти України", п. п. 1, 3 Висновку 30 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії РФ проти України», п. п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна прот РФ)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути мі двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Відповідно до вимог частин 1 та 2 статті 2 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі Конвенції), ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захис жертв війни» від 03 липня 1954 року, ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни.

Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно ч. 1 ст. 4 Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до частин 1-3 статті 6 Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2 цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупован території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Статтею 3 Конвенції встановлено, що у разі збройного конфлікту, який не має міжнародного характеру й виникає на території однієї з Високих Договірних Сторін, кожна сторона конфлікту зобов`язана застосовувати як мінімум такі положення: з особами, які не беруть активної участі в бойових дія у тому числі з особами зі складу збройних сил, що склали зброю, а також із тими, хто hors de combat унаслідок хвороби, поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поводяться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи віруванн стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії. Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб: a) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорсток поводження й тортури; b) захоплення заручників; c) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження; d) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнан цивілізованими народами як необхідні.

Згідно положень статті 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу та повагу до своєї честі. До них завжди слід ставитися гуманно та захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, та від образ.

Відповідно до ст. 29 Конвенції сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поводження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників

Згідно з положеннями ст. 31 Конвенції визначено право цивільних осіб, за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, встановлено, що жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отриманн від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Відповідно до ст. 32 Конвенції забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення т медичні чи наукові досліди, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ст. 33 Конвенції жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються. Пограбування забороняються. Репресалії стосовно осіб, як перебувають під захистом, та їхнього майна забороняються.

Згідно із ст. 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977 (ратифіковано із заявою Указом Президії Верховної Ради УРСР від 18.08.1989, далі Додатковий протокол I) цивільне населенн й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв`язку з воєнними операціями. З метою здійснення цього захисту, на доповнення до інших застосовуваних норм міжнародного права, за всіх обставин слід додержувати таких норм. Цивільне населення як таке а також окремі цивільні особи не повинні бути об`єктом нападів. Цивільні особи користуються захистом, передбаченим цим розділом, за винятком окремих випадків і на такий період, поки вони беруть безпосередню участь у воєнних діях.

Відповідно до положень ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу I, заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров`ям і фізичним та психічни станом осіб, зокрема: катування всіх видів - фізичні чи психічні; знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі.

Не пізніше 25.02.2022 військовими ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних незаконних збройних формувань розпочато окупацію території Мелітопольського району Запорізької області, у тому числі Якимівської селищної територіальної громади, як триває по теперішній час.

На окупованій території Мелітопольського району Запорізької області РФ створено окупаційні органи влади, у тому числі не пізніше липня 2022 року на матеріально-технічній базі Якимівського відділення поліції Мелітопольського районного управління поліції ГУНП в Запорізькій області, як розташовувалося за адресою: Запорізька область, Мелітопольський район, смт. Якимівка, вул. Пушкіна, 21, всупереч законодавству України створено незаконний правоохоронний орган так званий Якимівський РОВС ГУМВС по Запорізькій області (російською мовою Акимовский РОВД ГУМВД п Запорожской области), який не пізніше 19.08.2022 реорганізований у так званий відділ поліції № 3 УВС по м. Мелітополю і Мелітопольському району ГУВС по Запорізькій області» (російською мовою «отдел полиции № 3 УВД по г. Мелитополю и Мелитопольскому району ГУВД по Запорожско области»).

Склад указаного незаконного окупаційного органу влади, створеного РФ, сформований за рахунок особового складу працівників Якимівського відділення поліції Мелітопольского районного управління поліції ГУНП в Запорізькій області, який був озброєний вогнепальною зброю, забезпечени автомобільним транспортом і уповноважений РФ на здійснення правоохоронних функції на окупованій території.

У період часу із 25.02.2022 та не пізніше липня 2022 року ОСОБА_5 , будучи громадянином України, працівником поліції, старшим дізнавачем сектору дізнання Якимівського ВП Мелітопольського ВП ГУ НП в Запорізькій області, діючи умисно, добровільно зайняв посаду виконувача обов`язкі начальника відділу карного розшуку в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території - Якимівському РОВС ГУМВС по Запорізькій області, а у період часу з липня 2022 року та не пізніше 01 вересня 2022 року - заступника начальника відділу дільничн уповноважених поліції та по справам неповнолітніх відділу поліції № 3 УВС по м. Мелітополю і Мелітопольському району ГУВС по Запорізькій області.

Таким чином, ОСОБА_5 вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме добровільне зайняття громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.

Крім того, ОСОБА_5 , будучи співробітником незаконно створеного окупаційною владою органу, метою якого, серед іншого, було виявлення проукраїнських громадян України, їх переслідування, діючи за попередньою змовою групою осіб спільно з іншими військовослужбовцями РФ, вчиня жорстоке поводження з цивільним населенням застосовуючи психологічний та фізичний примус до цивільного населення з метою зміни проукраїнської позиції на проросійську.

Так, приблизно о 06.00 годині 09.08.2022 ОСОБА_5 , спільно із п`ятьма невстановленими військовослужбовцями РФ на військовій техніці прибув до приміщення квартири АДРЕСА_2 , де на той час постійно проживала та знаходилась громадянка України ОСОБА_9 , ІНФОРМАЦІЯ_2 , після чог ОСОБА_5 , діючи спільно та узгоджено із зазначеними військовослужбовцями РФ незаконно проник до вказаного житлового приміщення та почав проводити у ньому незаконний обшук.

Після закінчення обшуку ОСОБА_5 , усвідомлюючи свій статус представника незаконно створеного окупаційною владою озброєного органу, та невстановлені військовослужбовці РФ, діючи за попередньою змовою, реалізовуючи спільний умисел, направлений на здійснення фізичного та психічног примусу стосовно цивільних осіб, з мотивів ненависті до патріотичної проукраїнської позиції громадян України, діючи умисно, достовірно розуміючи, що вони є учасниками збройного конфлікту та діють в умовах збройної агресії РФ проти України та перебувають на території, яка окупована контролюється РФ, використовуючи обставини та умови збройного конфлікту, усвідомлюючи, що ОСОБА_9 є цивільною особою та перебуває під захистом Конвенції, протиправно, в порушення вимог ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33 Конвенції, ст. ст. 51, 75 Додаткового протоколу I, знаючи про заборон вчиняти акти насильства стосовно цивільних осіб, зокрема завдання каліцтва, жорстке поводження й тортури, наругу над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження, у порушення вищезазначених вимог міжнародного гуманітарного права, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки, перебуваючи в квартирі за адресою: АДРЕСА_3 , здійснюючи психологічний тиск, шляхом відкритої демонстрації зброї змусили потерпілу покинути квартиру, при цьому, з метою подолання можливого опору з бок ОСОБА_9 , їй на голову та обличчя натягнули спортивну кофту, обмотавши її клейкою стрічкою «скотчем», а руки зв`язали за допомогою пасткової стяжки, внаслідок чого остання відчувала фізичний біль. Таким чином ОСОБА_9 була позбавлена можливості обирати за своєю волею місц знаходження та вільно пересуватися. Після чого ОСОБА_5 , спільно з указаними військовослужбовцями РФ, застосовуючи фізичну силу до ОСОБА_9 , підштовхуючи її в спину та руки, завели потерпілу до кузову автомобіля марки КАМАЗ, де протиправно утримували ОСОБА_9 до моменту доставлення до приміщення колишньої Державтоінспекції, розташованої у м. Мелітополь Запорізької області по вул. Івана Алексеєва, 26.

Після цього, приблизно о 07.00 годині 09.08.2022, ОСОБА_5 , спільно із невстановленими військовослужбовцями РФ на військовій техніці прибув до домоволодіння, розташованого за адресою: АДРЕСА_4 , в якому на той час постійно проживали громадяни України ОСОБА_10 , ІНФОРМАЦІЯ_3 ОСОБА_12 , ІНФОРМАЦІЯ_4 та тимчасово перебував громадянин України ОСОБА_11 , ІНФОРМАЦІЯ_5 .

Після цього, ОСОБА_5 разом із невстановленими військовослужбовцями РФ, незаконно проник до будинку, розташованому за вищевказаною адресою та почав проводити обшук житла, в якому на той час знаходилися ОСОБА_10 , ОСОБА_12 та ОСОБА_11 .

Під час проведення обшуку, ОСОБА_5 , та невстановлені військовослужбовці РФ, усвідомлюючи свій статус представника незаконно створеного окупаційною владою озброєного органу, діючи за попередньою змовою, діючи спільно та злагоджено, реалізовуючи спільний умисел, направлений н здійснення фізичного та психічного примусу стосовно цивільних осіб, з мотивів ненависті до патріотичної проукраїнської позиції громадян України, діючи умисно, достовірно розуміючи, що вони є учасниками збройного конфлікту та діють в умовах збройної агресії РФ проти України т перебувають на території, яка окупована і контролюється РФ, використовуючи обставини та умови збройного конфлікту, усвідомлюючи, що ОСОБА_10 , ОСОБА_11 є цивільними особами та перебувають під захистом Конвенції, протиправно, в порушення вимог ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33 Конвенції, с ст. 51, 75 Додаткового протоколу I, знаючи про заборону вчиняти акти насильства стосовно цивільних осіб, зокрема завдання каліцтва, жорстке поводження й тортури, наругу над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження, у порушення вищезазначених вимог міжнародног гуманітарного права, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки, перебуваючи в будинку, розташованому за вказаною вище адресою, погрожуючи застосуванням вогнепальної зброї, змусили ОСОБА_10 та ОСОБА_11 стати на колін після чого ОСОБА_5 та невстановлений військовослужбовець РФ, вчинили жорстоке поводження із цивільними особами, а саме завдали ударів кулаками, ногами та прикладом автомату по обличчю, тулубу, ногам ОСОБА_10 та ОСОБА_11 , погрожуючи при цьому їх вбити, чим заподіял потерпілим сильний фізичний біль та моральне страждання.

Після цього, ОСОБА_5 , продовжуючи реалізовувати спільний із невстановленими військовослужбовцями РФ умисел, замотав одягом очі ОСОБА_10 та ОСОБА_11 , зв`язав потерпілим руки за спиною пластмасовими стяжками, позбавивши тим самим можливості вчинення ними будь-якого опор після чого невстановлені військовослужбовці РФ вивели ОСОБА_10 та ОСОБА_11 з будинку, посадили до кузову автомобіля марки КАМАЗ. Під час транспортування потерпілих до приміщення колишньої Державтоінспекції, розташованої у м. Мелітополь Запорізької області по вул. Івана Алексеєв 26, невстановлені особи продовжували наносити удари ногами ОСОБА_10 та ОСОБА_11 , а також погрожували потерпілим завданням каліцтва шляхом завдання колото-різаних ран ножем.

У подальшому невстановлені військовослужбовці РФ, діючи за попередньою змовою, продовжуючи реалізовувати спільний із ОСОБА_5 умисел, направлений на здійснення фізичного та психічного примусу стосовно цивільних осіб, які мають патріотично налаштовану проукраїнську позиці утримували ОСОБА_13 , ОСОБА_10 та ОСОБА_11 проти їх волі у камерному приміщенні першого поверху приміщення колишньої Державтоінспекції, розташованої у м. Мелітополь Запорізької області по вул. Івана Алексеєва, 26, упродовж 3 діб.

При цьому невстановлені військовослужбовці РФ вчиняли жорстоке поводження стосовно ОСОБА_10 та ОСОБА_11 , яке виразилося у завданні ударів по обличчю, тулубу, ногам потерпілих, погрозах вбивством. Крім того, діючи вкрай образливо, принижуючи людську гідність, невстановлен військовослужбовці РФ змусили ОСОБА_10 і ОСОБА_11 вивчити та співати російську пісню. Вказаними діями потерпілим ОСОБА_10 і ОСОБА_11 завдано сильний фізичний біль та моральні страждання.

Продовжуючи свою злочинну діяльність, ОСОБА_5 , 22.08.2022 приблизно о 13 - 14 годині, діючи спільно з невстановленими військовослужбовцями РФ, з метою здійснення фізичного та психічного примусу стосовно цивільних осіб, з мотивів ненависті до патріотичної проукраїнської позиц громадян України ОСОБА_10 та ОСОБА_11 , прибув та незаконно проник до домоволодіння за адресою: АДРЕСА_4 .

Проникнувши до будинку ОСОБА_5 та невстановлені військовослужбовці РФ, діючи за попередньою змовою, діючи спільно та злагоджено, реалізовуючи спільний умисел, направлений на здійснення фізичного та психічного примусу стосовно цивільних осіб, з мотивів ненависті до патріотичн проукраїнської позиції громадян України, діючи умисно, достовірно розуміючи, що вони є учасниками збройного конфлікту та діють в умовах збройної агресії РФ проти України та перебувають на території, яка окупована і контролюється РФ, використовуючи обставини та умови збройног конфлікту, усвідомлюючи, що ОСОБА_10 , ОСОБА_11 є цивільними особами та перебувають під захистом Конвенції, протиправно, в порушення вимог ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33 Конвенції, ст. ст. 51, 75 Додаткового протоколу I, знаючи про заборону вчиняти акти насильства стосовно цивільних осі зокрема завдання каліцтва, жорстке поводження й тортури, наругу над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження, у порушення вищезазначених вимог міжнародного гуманітарного права, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільн небезпечні наслідки, погрожуючи застосуванням вогнепальної зброї з метою подолання можливого опору, змусили ОСОБА_10 , ОСОБА_11 стати обличчям до стіни, після чого ОСОБА_14 наніс декілька ударів ногами по ногам потерпілих та не менше чотирьох ударів кулаками кожному в област нирок та ребер, завдавши останнім сильного фізичного болю. При застосуванні насильства ОСОБА_5 , засуджував патріотичну позицію ОСОБА_10 та ОСОБА_11 , і вимагав від останніх підтримувати та прославляти РФ, а також визнавати владу РФ на тимчасово окупованій території Запорізько області.

Тим самим, внаслідок жорстокого поводження з боку ОСОБА_14 та невстановлених військовослужбовців РФ потерпілим ОСОБА_9 , ОСОБА_10 та ОСОБА_11 завдано фізичної шкоди та принижено їх людську гідність.

Таким чином, ОСОБА_5 вчинив кримінальне правопорушення, передбачене, ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, а саме жорстке поводження з цивільним населенням, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

згідно з наказом Головного управління Національної поліції в Запорізькій області № 130 о/с від 06.03.2022 старшого лейтенанта поліції ОСОБА_5 призначено на посаду старшого дізнавача сектору дізнання відділу поліції № 1 Мелітопольського районного управління поліції ГУНП в Запорізьк області.

Відповідно до ч. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», правоохоронні органи - це органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюр України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції.

Наказом № 529 о/с від 23.05.2022 на підставі п. 6 ч. 1 ст. 77 Закону України «Про Національну поліцію» ОСОБА_14 звільнено зі служби в поліції. Таким чином, ОСОБА_14 до 23.05.2022 являвся службовою особою працівником правоохоронного органу.

Згідно зі ст. 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Відповідно до ст. 18 Закону України «Про Національну поліцію» поліцейський зобов`язаний:

неухильно дотримуватися положень Конституції України, законів України та інших нормативно-правових актів, що регламентують діяльність поліції, та Присяги поліцейського;

професійно виконувати свої службові обов?язки відповідно до вимог нормативно-правових актів, посадових (функціональних) обов?язків, наказів керівництва;

поважати і не порушувати прав і свобод людини;

надавати невідкладну, зокрема до медичну і медичну, допомогу особам, які постраждали внаслідок правопорушень, нещасних випадків, а також особам, які опинилися в безпорадному стані або стані, небезпечному для їхнього життя чи здоров?я;

зберігати інформацію з обмеженим доступом, яка стала йому відома у зв?язку з виконанням службових обов?язків;

інформувати безпосереднього керівника про обставини, що унеможливлюють його подальшу службу в поліції або перебування на займаній посаді.

Поліцейський на всій території України незалежно від посади, яку він займає, місцезнаходження і часу доби в разі звернення до нього будь-якої особи із заявою чи повідомленням про події, що загрожують особистій чи публічній безпеці, або в разі безпосереднього виявлення таких подій зобов язаний вжити необхідних заходів з метою рятування людей, надання допомоги особам, які її потребують, і повідомити про це найближчий орган поліції.

Відповідно до ст. 63 Закону України «Про Національну поліцію» ОСОБА_15 присягнув на вірність Українському народові та зобов?язався, усвідомлюючи свою високу відповідальність, вірно служити Українському народові, дотримуватися Конституції та законів України, втілювати їх у життя поважати та охороняти права і свободи людини, честь держави, з гідністю нести високе звання поліцейського та сумлінно виконувати свої службові обов?язки.

Водночас, ОСОБА_14 складеної ним присяги не дотримався та в умовах, коли Український народ героїчно протистоїть російському агресору, у порушення вимог ст.ст. 1, 2, 17 Конституції України, ст.ст. 2, 63 Закону України «Про Національну поліцію», зрадив українській державі та всьом Українському народові, вчинивши злочин проти основ національної безпеки України за наступних обставин.

Так, 24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю в територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною недоторканною.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов?язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формуван не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України грунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахування їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Запорізька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст.ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, т проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Всупереч нормам міжнародного гуманітарного права президент російської федерації (далі - рф) ОСОБА_16 , а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв?язку з приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об?єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, ві 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв?язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти У країни, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил рф на територію України.

Так, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці збройних сил рф, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглись на територію Україну через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькі Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об?єкти, які мають важливе народногосподарське ч оборонне значення, та здійснили часткову окупацію території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості люде та інших тяжких наслідків.

Згідно з указом президента ОСОБА_17 № 64/2022 від 24.02.2022, У зв?язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Пр правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб Указом Президента України ОСОБА_18 від 14.03.2022 № 133/2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 26 березня 2022 року строком на 30 діб.

Згідно з вимогами ст. 1 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» воєнний стан - це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності т передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпек державній незалежності України, її територіальній цілісності, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень.

Після початку агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців збройних сил рф було тимчасово взято під контроль Мелітопольський район та частину інших населених пунктів на території Запорізької області з державними органами, органам місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, іншими об?єктами, які на даний час контролюються та утримуються російськими військами.

З метою встановлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю Української влади на територіях населених пунктів Запорізької області, які на даний час контролюються та утримуються російськими військами, представниками рф з числа своїх громадян та місцевого населенн Запорізької області були сформовані підрозділи силового блоку, які виконують функції правоохоронних органів, тим самим вчиняють діяння на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України.

Постановою Кабінету Міністрів України від 06.12.2022 № 1364 «Про деякі питання Формування переліку територій на який ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією» установлено, що перелік територій, на який ведуться (велися) бойові дії або тимчасов окупованих Російською Федерацією (далі - перелік), затверджуються Міністерством з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій за формою згідно з додатком за погодження з Міністерством оборони на підставі пропозицій відповідних обласних, Київської міської військових адміністрацій

Відповідно до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, затвердженого наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 (із змінами з Наказом від 13.07.2023 № 199), з 2 лютого 2022 року територія Якимівської селищної територіальної громади Мелітопольського району Запорізької області є тимчасово окупованою російською федерацією територією України.

У свою чергу, ОСОБА_14 будучи громадянином України, перебуваючи на посаді старшого дізнавача сектору дізнання відділу поліції № 1 Мелітопольського районного управління поліції ГУНП в Запорізькій області, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду дл розуміння факту захоплення та подальшого утримання рф території смт. Якимівки, Мелітопольського району, Запорізької області та інших населених пунктів Запорізької області, усвідомлення проведення активної підривної діяльності проти України представниками спецслужб, правоохоронних т інших органів державної влади рф, бажаючи допомогти окупаційній адміністрації рф та зробити свій особистий внесок для утворення та функціонування на території Запорізької області та, зокрема, смт. Якимівки, Мелітопольського району системи органів державної влади рф, у тому числ правоохоронної, з метою становлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю Української влади, в порушення вимог ст. 65 Конституції України, якою передбачено обов?язок громадян України щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, в період час приблизно з початку квітня 2022 року, але не пізніше 23 травня 2022 року (більш точного часу в ході проведення досудового розслідування встановити не виявилось за можливе), в період проведення військових дій на території Запорізької області, використовуючи теоретичні знання і практичн навики, отримані в Україні, перейшов на бік ворога, надавши добровільну згоду на співпрацю з окупаційною владою рф, після чого виконує вказівки і розпорядження керівників окупаційної адміністрації рф, усвідомлюючи, що в період збройного конфлікту, в умовах воєнного стану, вказане шкодит суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Після цього, ОСОБА_14 з власної ініціативи добровільно розпочав «службу» в підпорядкуванні окупаційної влади рф, а саме незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території смт. Якимівка Мелітопольського району Запорізької області, завдаючи шкод суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, шляхом реалізації повноважень поліцейського за законодавством рф, що забезпечує становлення та дію правоохоронної гілки окупаційної влади рф на територ Запорізької області.

Таким чином, ОСОБА_14 вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 111 КК України, тобто державна зрада, а саме діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державні безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану.

Судовий розгляд у межах даного кримінального провадження здійснювався за відсутності обвинуваченого (in absentia) ОСОБА_5 , який показань суду не надавав та будь-яких клопотань від останнього на адресу суду також не надходило.

Так, відповідно до ч.5 ст.374 КПК України у разі ухвалення вироку за наслідками кримінального провадження, у якому здійснювалося спеціальне досудове розслідування або спеціальне судове провадження (in absentia), суд окремо обгрунтовує, чи були здійснені стороною обвинувачення всі можли передбачені законом заходи щодо дотримання прав підозрюваного чи обвинуваченого на захист та доступ до правосуддя з урахуванням встановлених законом особливостей такого провадження.

Згідно із ч.2 ст.7 КПК України зміст та форма кримінального провадження за відсутності підозрюваного або обвинуваченого (in absentia) повинні відповідати загальним засадам кримінального провадження, зазначеним у частині першій цієї статті, з урахуванням особливостей, встановлених законом

Приймаючи рішення щодо проведення спеціального досудового розслідування та проведення розгляду за процедурою in absentia, слідчий суддя виходив із того, що інкримінований обвинуваченому злочин та його поведінка підпадали під вимоги, зазначені у ч.2 ст.297-1 КПК України. Положенн закону щодо здійснення спеціального досудового розслідування та спеціального судового провадження не визнані неконституційними і є такими, що узгоджуються зі стандартами, визначеними у Резолюції (75) 11 Комітету Міністрів Ради Європи щодо критеріїв, які регламентують провадження, щ здійснюється за відсутності обвинуваченого. Так відповідно до рекомендацій Комітету Міністрів Ради Європи важливою умовою застосування спеціального досудового розслідування та спеціального судового розгляду є те, щоб під час спеціального досудового розслідування або спеціальног судового провадження було забезпечено процесуальні права та гарантії осіб, які беруть участь у кримінальному провадженні, зокрема, право обвинуваченого бути поінформованим належним чином про дату слухання справи та про своє право на законне чи інше представництво в суді.

Повістки про виклик ОСОБА_5 , повідомлення йому про підозру, повідомлення про початок здійснення спеціального досудового розслідування надсилались та публікувались відповідно до вимог КПК України, шляхом публікування на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора та н стадії судового розгляду - на офіційному веб-сайті Дніпровського (минула назва Ленінського) районного суду м. Запоріжжя, а також у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження - у газеті «Урядовий кур`єр» в рубриці «Оголошення» та у газеті «Голос України» в рубриц «Оголошення», а копію процесуальних документів, що підлягали врученню ОСОБА_5 на виконання вимог ч.2 ст.297-5 КПК України направлялись захиснику. Будь-яких клопотань від обвинуваченого на адресу суду не надходило.

Дорученням Регіонального центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги у Донецькій та Запорізькій областях адвоката ОСОБА_8 уповноважено у межах процесуальних прав і обов`язків, визначених ст.ст.46, 47 КПК України, забезпечити безоплатну вторинну правову допомог відповідно ОСОБА_5 .

Під час досудового розслідування кримінального провадження №62022080010000110 від 29.07.2022 (виділеного з кримінального провадження №62022080010000013 від 16.04.2022) ухвалою слідчого судді Комунарського районного суду м. Запоріжжя від 07.08.2023 (провадження № 1-кс/333/2457/23 надано дозвіл на проведення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №62022080010000110 від 29.07.2022 відносно підозрюваного ОСОБА_5 у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Під час досудового розслідування кримінального провадження №62023000000000796 від 15.09.2023 (виділеного з №42022000000001766 від 16.12.2022) ухвалою слідчого судді Печерського районного суду м. Києва від 02.10.2023 (справа № 757/43510/23-к) надано дозвіл на проведення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №62023000000000796 від 15.09.2023 за підозрою ОСОБА_5 у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 7 ст. 111-1, ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України.

Отже орган досудового розслідування вживав всіх можливих передбачених КПК України заходів для виклику ОСОБА_5 , щоб забезпечити останньому можливість безпосередньо та через обраного захисника реалізовувати права підозрюваного на стадії досудового розслідування.

Після постановлення вищевказаних ухвал слідчого судді, якими надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування стосовно ОСОБА_5 , відповідно до вимог ч.4 ст.46, ст.42, п.8 ч.2 ст.51 та ч.2 ст.297-5 КПК України реалізацію прав підозрюваного (обвинуваченого) здійснював йог захисник, який отримував необхідні процесуальні документи, знайомився з матеріалами кримінального провадження.

Крім цього, згідно з ухвалою Ленінського районного суду м. Запоріжжя від 29.05.2024 року щодо ОСОБА_5 здійснювалось спеціальне судове провадження.

В судовому засіданні приймав участь захисник обвинуваченого - адвокат ОСОБА_8 , яка обізнана з матеріалами кримінального провадження від початку здійснення спеціального досудового розслідування.

Судом також вживалися заходи про виклик обвинуваченого для забезпечення доступу до правосуддя, у зв`язку із чим, на кожне судове засідання останній викликався у порядку ст.323 КПК України. Повістки про виклик опубліковані у газеті «Урядовий кур`єр», в подальшому в газету «Голо України», а також на офіційному сайті районного суду.

Захисник обвинуваченого здійснювала активні дії, спрямовані на захист обвинуваченого: приймала участь у дослідженні доказів; виступала у дебатах та просила ухвалити виправдувальний вирок за недоведеності вини ОСОБА_5 у вчиненні інкримінованих йому правопорушень, зокрема за ознако добровільності.

Враховуючи наведене та з урахуванням здійснення у даному кримінальному провадженні спеціального досудового розслідування і спеціального судового провадження, суд вважає, що вжито достатніх заходів щодо дотримання прав підозрюваного та обвинуваченого ОСОБА_5 на захист та доступ д правосуддя.

Всі наведені вжиті заходи вказують на те, що обвинувачений був поінформований належним чином про дати та час розгляду кримінального провадження, а також дотримані його права на належне представництво у суді.

Зважаючи на специфіку спеціального судового провадження (ч.3 ст.323 КПК України), суд зберігаючи неупередженість та безсторонність, надає особливого значення охороні прав та законних інтересів обвинуваченого як учасника кримінального провадження, яке відбувається за його відсутност забезпеченню повного та неупередженого судового розгляду з тим, щоб до обвинуваченого була застосована належна правова процедура в контексті приписів ст.2 КПК України з дотриманням всіх загальних засад кримінального провадження з урахуванням особливостей, встановлених виключн законом. Ці особливості вимагають від суду прискіпливої оцінки кожного поданого доказу обвинувачення, а отже поріг вимогливості до доказування у даному випадку має бути підвищений.

Прокурор ОСОБА_7 та прокурор ОСОБА_6 у кримінальному провадженні в ході судового розгляду підтримали висунуте обвинуваченому ОСОБА_5 обвинувачення у повному обсязі.

Захисник обвинуваченого - адвокат ОСОБА_8 в судовому засіданні, посилаючись на відсутність можливості узгодити позицію захисту зі своїм підзахисним, просила суд виправдати її підзахисного, посилаючи на відсутність належних доказів добровільності вчинення ним дій, які стороно обвинувачення інкримінуються як кримінальне правопорушення.

Суд, провівши судовий розгляд лише в межах висунутого обвинувачення відповідно до обвинувального акту, за своїм внутрішнім переконанням, яке грунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, оцінюючи кожни доказ, що наявний у провадженні, з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів - з точки зору достатності та взаємозв`язку, приходить до наступних висновків.

Так, вина ОСОБА_5 у вчиненні інкримінованих йому кримінальних правопорушеннях повністю доведена сукупністю зібраних в кримінальному провадженні та дослідженими в судовому засіданні доказами, які суд вважає належними та допустимими:

- показами потерпілої ОСОБА_9 , яка пояснила суду, що з ОСОБА_5 вона знайома з 2015 року, коли звернулась д поліції з заявою про вчинення крадіжки її майна. Справу вів саме ОСОБА_5 , проте належного розслідування не проводив, у зв`язку з чим вона зверталась зі скаргами на нього, прот результатом стало лише те, що її перестали пускати до відділку поліції. У зв`язку з цими подіями вона добре запам`ятала ОСОБА_5 . Після початку повномасштабного вторгнення військ рф на територію України потерпіла залишилась на окупованій території в с. Володимирівка Мелітопольськог району Запорізької області. Приблизно в середині серпня 2022 року рано вранці приблизно о 6-7 ранку до неї додому за адресою АДРЕСА_3 прийшли ОСОБА_5 з представниками російських військ їх було п`ятеро, вони були в військовій формі, з прапорами рф на рукавах. Вони дуже стукали двері, коли вона відчинила, перед дверима стояв ОСОБА_5 , росіяни далі на сходах. ОСОБА_5 повідомив, що щодо неї надійшла інформація про сприяння Силам Оборони України. Вони зайшли в квартиру, один оглядав телефон, інші розійшлись по квартирі, щось шукали. Побачивши чоловічі реч (речі сина) почали питати, де він, на відповідь, що син з потерпілою не проживає, почали з`ясовувати, чому у неї зберігаються його речі. Потім її почали допитувати, запитували, чому вона не поважає нову владу, чому на ній чоловічий годинник. Коли на зауваження одного з військових, що він н розуміє українську мову, вона відповіла, що повинен вивчити, адже це вони прийшли в Україну, відносно неї почали виражатись нецензурною лайкою. Після цього їй повідомили, що вона арештована, щоб збирала речі. Коли потерпіла вдяглась, їй на очі накинули капюшон олімпійки, в якій вон була, замотали голову, проте одним оком вона бачила, що відбувається. Її вивели на вулицю, де стояли дві машини «Камаз» з кулеметним гніздом, та БТР. Потерпілу посадили в машину, потім вона побачила, що до неї посадили ще двох чоловіків, які були лише в футболках. Цих чоловіків били. І привезли в місто Мелітополь на вулицю Кірова в приміщення колишнього МРЕО. Приблизно через годину потерпілу викликали на допит, допитували з приводу позиції її керівника, якого в той день також заарештували. У одного з тих, хто допитував обличчя було закрите, інший був в цивільно одязі. Після допиту потерпілій сказали. Що вона буде перебувати під вартою, поки не вивчить російську мову. Фактично потерпілу протримали 3 дні, після чого відпустили, сказали невідкладно стати в чергу на отримання російського паспорта. Після чого потерпіла повернулась додому, та прийнял остаточне рішення про необхідність виїзду з окупованої території. Зазначила, що після цього інциденту ОСОБА_5 вона більше не зустрічала;

-показами потерпілого ОСОБА_11 , який пояснив суду, що 23 лютого 2022 року він, перебуваючи у відрядженні, приїхав до батьків в село Володимирівка Мелітопольського району, та на момент повномасштабного вторгнення опинився в окупації. Перший час він вирішив не виїжджати, оскільк його батьки досить похилого віку та потребували допомоги. В сусідньому селі ОСОБА_19 жив його товариш ОСОБА_10 приблизно в червні-липні 2022 року, коли він був у ОСОБА_20 , вони слухали українські пісні, підспівували. Дружина ОСОБА_20 записала на телефон, як вони співають ОСОБА_21 у лузі червона калина». Потім на початку серпня, коли він перебував в гостях у ОСОБА_20 , до будинку останнього під`їхали російські військові. ОСОБА_11 в цей час був в будинку, ОСОБА_10 на подвір`ї. З російськими військовими був і ОСОБА_5 , з яким потерпілий раніше не бу знайомий, проте його знає ОСОБА_10 . ОСОБА_5 може описати той високий, кріпкої тілобудови, має русяве волосся. Дєдушев був у цивільному одязі, росіяни у формі російської армії. Вони почали звинувачувати ОСОБА_10 та ОСОБА_11 в патріотизмі, почали бити, потім почали перевірят телефони потерпілих на предмет пошуку української символіки, співпраці з українською владою. В телефоні ОСОБА_11 вони знайшли відео з тим, як вони співали, спитали, чий телефон. Коли ОСОБА_11 сказав, що це його телефон, ОСОБА_5 вдарив потерпілого. Потім прийшов російськи військовий, який скоріш за все, був старшим групи, вдарив потерпілого коліном у груди, потім з розмаху ще раз. Потім потерпілому накинули на обличчя кофтину, зв`язали руки позаду стяжками та вивели на вулицю. Потерпілого та ОСОБА_10 кинули в кузов машини, де вже перебувала жінк Потім у них була ще одна зупинка, де в машину кинули ще одну людину. Потім вони виїхали на рівну дорогу, як зрозумів потерпілий, на трасу в бік міста Мелітополь. Поки їх везли. Військові рф, які були з потерпілими в кузові, погрожували, що вб`ють потерпілих, розстріляють, ОСОБА_1 погрожували, що поріжуть сухожилля. Коли їх привезли до міста Мелітополь, їх вивели з кузова та привели в якусь будівлю, яка виконувала роль комендатури у росіян. ОСОБА_11 завели в окрему кімнату, де сидів російський військовий, у якого на столі були документи потерпілого, телефон. комендатурі потерпілі пробули приблизно три з половиною доби. Під час перебування там їх били, виводили на допити, до кого конкретно сказати не може, так як ці особи були в масках, погрожували вбити, вивезти на мінне поле «на розмінування». Після цього їх відпустили. Коли потерпіл приїхали додому, вони вирішили шукати шляхи для виїзду, готувались виїжджати, вивозили цінні речі до родичів. Після цього ОСОБА_5 потерпілий бачив ще раз коли вони збирали речі, в один з днів десь в обід вони почули, що по улиці їде колона автомобілів «Камаз», БТР, пікап та автомобі швидкої допомоги. На «Камазі» 2 кулеметники навели стволи на подвір`я, потерпілого разом з ОСОБА_10 поставили до стіни, почали їм докоряти, що вони продовжують підтримувати патріотичні настрої, при цьому супроводжувалось все це побиттям. ОСОБА_14 також був при цьому присутній. цей раз потерпілих не забирали, проте рекомендували якнайшвидше виїхати з окупації. ОСОБА_5 приймав участь у виявленні людей, які були патріотично налаштованими, та з російськими військовими їздив по будинкам таких людей. ОСОБА_5 з російськими військовими поводив себе на рівних судячи з його поведінки та дій, він сам проявляв ініціативу, йому накази ніхто не віддава. Зі слів ОСОБА_10 потерпілому також відомо, що ОСОБА_5 бу співробітником поліції в Україні;

- показами потерпілого ОСОБА_10 , який пояснив суду, що з ОСОБА_5 він був знайомий давно як з односельцем, непрязних відносин не мав. Знає також, що ОСОБА_5 працював слідчим в Якимівському відділку поліції. На момент повномасштабного вторгнення потерпілий проживав в селі Юрківк Мелітопольського району. 12 серпня 2022 року у нього в гостях був його приятель ОСОБА_11 . В цей день приблизно о 7 ранку ОСОБА_10 , перебуваючи на подвір`ї у себе вдома, почув, що по вулиці їде «важка техніка». Вони під`їхали до подвір`я, з машин вийшли приблизно 40 чоловік, од розійшлись по двору, інші з потерпілим зайшли в будинок, питаючи, хто ще є в будинку. По поведінці та по формі потерпілий розумів, що це представники якогось спецпідрозділу російських військ. ОСОБА_5 був з цими людьми. Перед цими подіями ОСОБА_5 вже приїжджав до ОСОБА_10 , був ОСОБА_22 та шукали зброю на подвір`ї потерпілого, проте нічого не знайшов та поїхав. Коли вони зайшли до будинку, що почали говорити, що він зриває реформування влади, перешкоджає людям отримувати гуманітарну допомогу та відмовляє їх від отримання грошових коштів від нової влади п 10 000 рублів. Потім, коли в телефоні знайшли відео, як вони з ОСОБА_11 співають українську пісню, першим його вдарив саме ОСОБА_5 , потім бити почали інші, також били і ОСОБА_11 . Потім їм зав`язали голови та вивели на вулицю, кинули в «Камаз», де вже знаходилась одна жінка. Поки ї везли в причепі «Камазу», по ним бігали ногами, били, коли ОСОБА_10 намагався вивільнити руку, погрожували, що переріжуть йому сухожилля. Потім потерпілих привезли до міста Мелітополь, в приміщення комендатури. Коли їх привезли, їх поставили о стінки, почали бити, питали, де вон знаходяться, та на відповідь, що в окупації, били ще сильніше. В комендатурі їх протримали близько трьох з половиною діб, в цей час примушували вчити російську пісню та записували на відео. Якщо відео не подобалось, їх знову били. Коли їх з ОСОБА_11 відпустили, вони почали збиратис виїжджати. Під час зборів до них знову приїжджали російські військові з ОСОБА_5 , поставили їх біля стінки «на розтяжку» та били по ногам, звинувачуючи в продовженні підривної діяльності. ОСОБА_5 в подальшому зайняв посаду керівника карного розшуку при окупаційній владі;

- показами свідка ОСОБА_23 , який пояснив суду, що з ОСОБА_5 він знайомий з моменту його приходу до Якимівського райвідділку поліції. Спочатку ОСОБА_5 працював слідчим, потім дізнавчем. Свідок в поліції працював більше 20 років, виїхав 12 квітня 2022 року. ОСОБА_5 залишився н окупованій території. ОСОБА_24 відбулась 24 лютого 2022 року, о 4 ранку пролунала тривога, всі співробітники поліції прибули до Якимівського РВ, де їм видали зброю та віддали наказ евакуюватися до міста Мелітополь. Всі у кого був особистий транспорт, всі виїжджали. Чи був у ОСОБА_ транспорт свідок не знає. В селищі Якимівка свідок бачив ОСОБА_5 8 квітня 2022 під час окупації біля райвідділку, біля запасного виходу разом з місцевими. ОСОБА_5 пропонував свідкові йти працювати на окупаційну владу, казав, що все залишиться як було. В подальшому свідкові стало відом що ОСОБА_5 , ОСОБА_25 , ОСОБА_22 виявили інтерес до співпраці з окупантами, стали співробітниками новоствореної поліції. ОСОБА_26 зайняв посаду начальника Якимівського райвідділу поліції. При цьому про тиск з боку окупантів відносно ОСОБА_5 свідкові нічого не відомо, хто бажа виїхати з окупованої території, той виїжджав, свідкові це вдалось з першого разу. Наразі свідкові відомо, що ОСОБА_5 продовжує співпрацю та займає посаду начальника Кирилівського відділку поліції;

- показами свідка ОСОБА_27 , який суду пояснив, що на момент повномасштабного вторгнення він працював начальником Якимівського РУП УГНП в Запорізькій області. ОСОБА_5 був його підлеглим працював дізнавачем. 24 лютого 2022 року, коли був збір по тривозі, свідок зібрав всіх підлегли та віддав наказ виїжджати до міста Мелітополь. Сам з черговою зміною та декількома співробітниками залишився в Якимівці. Коли вже до ОСОБА_28 заходили танки, ОСОБА_27 повідомив ГУНП в Запорізькій області та отримав наказ закривати райвідділ та виїжджати з Якимівки. Вон намагались виїхати 24 лютого 2022 року, проте всі дороги вже були перекриті. Потім, перебуваючи в Якимівці, вони намагались вести патрулювання, забезпечувати громадський порядок. ОСОБА_5 в цей час приймав участь в патрулюванні. Потім з Запоріжжя прийшов наказ про те, що до 15 квітн 2022 року всі співробітники мають виїхати. Цей наказ ОСОБА_27 доніс до особового складу, в тому числі і особисто ОСОБА_5 . На той час ОСОБА_29 остаточно не вказував, чи буде він виїжджати. Сам ОСОБА_27 виїхав 08 квітня 2022 року. ОСОБА_5 залишився в Якимівці та пішов на співпрац з окупаційною владою. ОСОБА_26 організував співпрацю, ОСОБА_29 до них приєднався. Коли ОСОБА_27 телефонував ОСОБА_5 , той свідкові повідомив, що дійсно пішов на співпрацю, йому обіцяють високу заробітну плату, тому він нікуди не збирається виїжджати. В подальшому у розмовах співробітниками, які виїхали в Запоріжжя. ОСОБА_5 вихвалявся, що окупаційна влада виплачує гарну заробітну плату. Наразі за відомостями свідка ОСОБА_5 продовжує працювати керівником Кирилівського відділу поліції. Також свідкові відомо, що ОСОБА_30 приймав участь під час проведен обшуків у мешканців району разом з представниками ФСБ. Свідок впевнений, що ОСОБА_5 на співпрацю пішов добровільно, про примус ніколи не чув;

- показами свідка ОСОБА_31 , яка суду пояснила, що з ОСОБА_29 вона востаннє бачилась 21 лютого 2022 року та 15 травня 2022 року виїхала з окупованої території. Про необхідність виїзду їм доводило керівництво через месенджери. Вона з ОСОБА_29 не спілкувалась поза роботою, вон працювала у відділі моніторингу, він був дізнавачем, по роботі вони також спілкувались рідко. Поки вона перебувала в окупації, їй розповідали, що ОСОБА_5 пішов на співпрацю, проте вона особисто цього не бачила. Свідкові не відомо, чи намагався ОСОБА_5 виїхати з окупованої території, ч погрожували йому. Свідкові співпрацю не пропонували.

Показання потерпілих та свідків щодо обставин, викладених в обвинувальному акті, узгоджуються між собою, доповнюють один одне, не містять протиріч, а тому визнаються належними доказами, які в сукупності підтверджують винуватість ОСОБА_5 у пред`явленому обвинуваченні.

Також винуватість ОСОБА_5 у вчиненні кримінальних правопорушень, за обставин визнаних судом доведеними, підтверджується дослідженими у судовому засіданні письмовими доказами:

-протоколом за результатами проведення негласних слідчих (розшукових) дій зняття інформації з електронних комунікаційних мереж від 07.06.2022 року, проведених на підставі ухвали слідчого судді Запорізького апеляційного суду від 10.05.2022 про надання дозволу на проведення негласни слідчих (розшукових) дій, яким зафіксовано факт телефонних розмов між ОСОБА_32 , який представляється начальником поліції селища Якимівка з різними особами з приводу організації роботи поліції під окупаційною владою, зокрема і розмови з ОСОБА_5 щодо підготовки списків осіб, як перебували в АТО, планування нарад, обговорення питань про покарання для осіб, які утримуються в ІТТ. Характер вказаних бесід дозволяє зробити висновок про усвідомлення ОСОБА_5 статусу ОСОБА_33 та представників окупаційної влади, виконання обвинуваченим наказів ОСОБА_33 я керівника органу поліції;

-протоколами про проведення негласної слідчої (розшукової) дії від 17.06.2022, проведеної на підстав ухвали слідчого судді апеляційного суду міста Києва у період 31.03.2022 31.05.2022, в ході проведення яких було зафіксовано зміст телефонних розмов між абонентом, який використовує номе мобільного телефону НОМЕР_1 та представляється як ОСОБА_34 та обговорює питання, зокрема організації роботи та виплати заробітної плати його підлеглим, в тому числі і ОСОБА_5 , як виконуючому обов`язки начальника розшуку, організації речовим забезпеченням (формою) підлеглих;

-протоколом огляду від 12.07.2023, згідно якого проведено огляд комп`ютерних даних, зокрема папки з файлами, де міститься переписка та вкладені файли у різних форматах, у яких серед працівників, які мають бути премійовані, беруть участь в організації референдуму, отримують заробітну па значиться заступник начальника УПП та ПДН ОСОБА_5 . Також вказаним протоколом огляду зафіксований рапорт складений та підписаний від імені и.о. начальника Акимовского РОВД ГУМВД в Запорожской области капитана полиции ОСОБА_14 ;

-протоколом огляду від 07.09.2023, згідно якого зафіксовано огляд інформації, яка міститься на сайті Єдиного реєстру юридичних осіб (рф), за результатами якого отримано інформацію про реєстрацію незаконних органів влади на території Запорізької області, зокрема «Управление внутренних де по городу Мелитополю и Мелитопольскому району главного управления внутренних дел по Запорожской области» з місцезнаходженням в місті Мелітополь Запорізької області;

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 12.04.2023 відповідно до якого, ОСОБА_12 впізнала особу ОСОБА_5 на фото під №1;

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімком від 12.04.2023, відповідно до якого потерпілий ОСОБА_10 впізнав особу ОСОБА_5 на фото під №1;

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімком від 12.04.2023, відповідно до якого потерпіла ОСОБА_9 впізнала особу ОСОБА_5 на фото під №1;

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімком від 23.08.2023, відповідно до якого потерпілий ОСОБА_11 впізнав особу ОСОБА_5 на фото під №2, як особу, яка наносила потерпілому удари під час подій, які потерпілий описував під час його допиту;

-протоколом огляду від 22.05.2022, під час якого здійснено огляд Телеграм каналу з назвою ОСОБА_35 , на який підписано 6 475 підписників, де міститься публікації, викладена на каналі 13.08.2022 о 21 годині 24 хвилин та складається із тексту та прикріпленого відеозапису, оглядом якого встановлено, що на ньому зафіксовано як двоє чоловіків, перебуваючи на подвір`ї будинку пісню українською мовою, а потім двоє чоловіків, стоячи в закритому приміщенні, співають пісню російською мовою на фоні прапору російської федерації, а також зафіксований чоловік у формі з аркуше паперу, який стоїть навпроти них;

-проколом огляду аудіо-, відеозапису від 13.09.2023, за участю потерпілого ОСОБА_10 , який в ході перегляду відеозапису повідомив, що на записі зафіксований він та потерпілий ОСОБА_11 , які спочатку танцюють та співають пісню «Ой у лузі червона калина», а далі як особи які співають пісн російської групи «любе» - «Берьозки» під примусом. Зафіксовані події відбувались 12.08.2022, про що потерпілий вказував під час допиту;

-проколом огляду аудіо-, відеозапису від 13.09.2023, за участю потерпілого ОСОБА_11 , який в ході перегляду відеозапису повідомив, що на записі зафіксований він та потерпілий ОСОБА_10 , які спочатку танцюють та співають пісню «Ой у лузі червона калина», а далі як особи які співають пісн російської групи «любе» - «Берьозки» під примусом. Зафіксовані події відбувались 12.08.2022, про що потерпілий вказував під час допиту;

-проколом огляду аудіо-, відеозапису від 13.09.2023, за участю свідка ОСОБА_12 , яка в ході перегляду відеозапису повідомила, що на записі зафіксовані її чоловік ОСОБА_10 та потерпілий ОСОБА_11 , які спочатку танцюють та співають пісню «Ой у лузі червона калина», а далі як особи я співають пісню російської групи «любе» - «Берьозки» під примусом;

-протоколом про проведення негласної слідчої (розшукової) дії від 14.03.2023 зняття інформації з електронних інформаційних систем стосовно громадянина України ОСОБА_33 , проведеної на підставі ухвали слідчого судді Київського апеляційного суду від 31.01.2023 №01-45/824/2368/2023, з яко вбачаються обставини здійснення ОСОБА_36 повноважень на посаді начальника відділу поліції №3 УВС по місту Мелітополь та Мелітопольського району ГУВС по Запорізькій області та зокрема листування ОСОБА_5 з ОСОБА_36 стосовно затриманих осіб, виявлення правопорушень, підготовк матеріалів, зокрема рапортів, щодо виявлення зброї у громадян України, виявлення громадян України, негативно налаштованих проти проведення референдуму на тимчасово окупованій території, обмін інформацією стосовно проукраїнські налаштованих громадян;

-протоколом проведення слідчого експерименту від 13.09.2023, проведеного за участі потерпілого ОСОБА_10 , відповідно до якого ОСОБА_10 повідомив про обставини вчинення стосовно нього та потерпілого ОСОБА_11 кримінального правопорушення ОСОБА_5 , який 09.08.2022 року приблизн о 07:00 годині приїхав з представниками російських військ до ОСОБА_10 додому. ОСОБА_5 особисто, а також російські військові били потерпілих, звинувачували в патріотичній позиції, співпраці з Силами оборони України, перешкоджанні здійснення діяльності нової влади. Після чого ОСОБА_1 та ОСОБА_11 відвезли до комендатури міста Мелітополь, де протримали більше трьох діб, били, змушували вчити російські пісні та співати на запис;

-протоколом проведення слідчого експерименту від 23.08.2023, проведеного за участі потерпілого ОСОБА_11 , відповідно до якого ОСОБА_11 повідомив про обставини вчинення стосовно нього та потерпілого ОСОБА_10 кримінального правопорушення ОСОБА_5 , який 09.08.2022 року приблизн о 07:00 годині приїхав з представниками російських військ до ОСОБА_10 додому. ОСОБА_5 особисто, а також російські військові били потерпілих, звинувачували в патріотичній позиції, співпраці з Силами оборони України, перешкоджанні здійснення діяльності нової влади. Після чого ОСОБА_1 та ОСОБА_11 відвезли до комендатури міста Мелітополь, де протримали більше трьох діб, били, змушували вчити російські пісні та співати на запис;

-протоколом проведення слідчого експерименту від 13.09.2023, проведеного за участі свідка ОСОБА_37 , відповідно до якого ОСОБА_38 повідомила про обставини вчинення кримінального правопорушення стосовно потерпілих ОСОБА_10 та ОСОБА_11 ОСОБА_5 09.08.2022.

-відповіддю заступника керівника Офісу Президента України, відповідно до якої повідомлено, що матеріали стосовно припинення громадянства України ОСОБА_5 згідно із поданою ним заявою або внаслідок втрати громадянства України на розгляду Комісії при Президентові України з питан громадянства у встановленому порядку не надходили;

-відповіддю Головного управління національної поліції в Запорізькій області, відповідно до якої ОСОБА_5 дійсно проходив службу в ОВС в період з 06.08.2010по 06.11.2015 та в Національній поліції України в період з 07.11.2015 по 23.05.2022. Звільнений зі служби в поліції наказом ГУНП Запорізькій області від 23.05.2022 №529 о/с за пунктом 6 частини 1 статті 77 (у зв`язку з реалізацією дисциплінарного стягнення у вигляді звільнення зі служби, накладеного відповідно до Дисциплінарного статуту Національної поліції України;

-відомостями послужного списку ОСОБА_5 , згідно яких ОСОБА_5 проходив службу в ОВС в період з 06.08.2010по 06.11.2015 та в Національній поліції України в період з 07.11.2015 по 23.05.2022;

-відповіддю Головного управління національної поліції в Запорізькій області, відповідно до якої ОСОБА_5 07.11.2015 прийняв присягу на вірність Українському народові.

Крім того, судом досліджені матеріали справи, які підтверджують заходи, які були вжиті щодо повідомлення обвинуваченого про вчинення стосовно нього процесуальних дій та забезпечення останнього правами на захист.

Інші досліджені судом та долучені до матеріалів справи документи з матеріалів кримінального провадження (постанови про доручення проведення слідчих (розшукових) дій, постанови про об`єднання кримінальних проваджень та виділення матеріалів кримінальних проваджент), підтверджуют дотримання кримінального процесуального законодавства при проведенні досудового розслідування та допустимість отриманих в ході його проведення доказів.

Усі перераховані джерела інформації, суд оцінює за правилами документа (ст.99 КПК України), а відомості, що вони містять, визнає належними та допустимими. Враховуючи цілковиту узгодженість між собою вказаних доказів за змістом, їх єдність та взаємозв`язок за часом та характером подій, су визнає наведені та проаналізовані вище документовані дані достовірними доказами обвинувачення.

Будь-яких інших доказів в ході судового розгляду сторонами, які були вільними у використанні своїх прав у межах та у спосіб, визначених КПК України, враховуючи, що суд зберігаючи об`єктивність та неупередженість у ході розгляду даного кримінального провадження, створив їм необхідні умов для реалізації ними їхніх процесуальних прав та виконання процесуальних обов`язків, надано не було.

Усі докази узгоджуються між собою, відповідають фактичним обставинам справи, будь-які протиріччя в них відсутні, що свідчить про їх об`єктивність та правдивість, та у сукупності доводять, що громадянин України ОСОБА_5 , діючи умисно, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій т бажаючи настання негативних наслідків, будучи громадянином України, перебуваючи на посаді старшого дізнавача сектору дізнання відділу поліції № 1 Мелітопольського районного управління поліції ГУНП в Запорізькій області, з власної ініціативи добровільно розпочав службу в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території смт. Якимівка Мелітопольського району., вчиняв дії, спрямовані на жорстке поводження з цивільним населенням.

Суд відхиляє доводи сторони захисту щодо недоведеності добровільності зайняття обвинуваченим вищезазначеної посади.

Під добровільним зайняттям посади слід розуміти зайняття громадянином України посади у відповідних незаконно створених органах влади з власної волі та за відсутності фізичного чи психічного примусу, крайньої необхідності. Добровільне зайняття посади є результатом вільного волевиявленн особи, з урахуванням супутніх обставин.

Свідомий і добровільний характер дій обвинуваченого із зайняття посади в незаконно створеному правоохоронному органі та реалізації його функцій, без примусу з боку представників окупаційної влади, підтверджується показаннями свідків, письмовими документами.

Встановлено, що ОСОБА_5 мав фахові знання та досвід роботи у правоохоронному органі понад 10 років, а тому добровільно зайнявши посаду в незаконному правоохоронному органі та забезпечуючи його функціонування, сприяючи становленню та зміцненню окупаційної влади, допускаючи жорстоке поводження з цивільним населенням з метою сприяння окупаційній владі, усвідомлював протиправний характер своїх дій, бажаючи настання негативних наслідків.

При цьому в матеріалах судового провадження відсутні будь-які об`єктивні дані, які б давали обгрунтовані підстави вважати, що ОСОБА_5 зайняв посаду в незаконному правоохоронному органі під фізичним чи психічним примусом або у стані крайньої необхідності.

Суд, дослідивши за своїм внутрішнім переконанням, яке грунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, розглянувши наявні докази, з огляду на належне повідомлення обвинуваченого про судовий розгляд, характер обвинувачення т забезпечення його права на захист захисником, вважає за можливе прийняття обвинувального вироку у справі.

Сукупність показань потерпілих у співставленні з наявними в справі письмовими доказами, які узгоджуються між собою, є цілком змістовними та дозволяють скласти цілісний сюжет реконструйованої ними події. Підстав для піддання сумніву достовірності показань допитаних у судовому засідан осіб судом не встановлено.

Будь-яких порушень процесуального закону під час руху кримінального провадження на всіх стадіях процесу, які були б підставою для визнання доказів неналежними чи не допустимими не виявлено.

Вирішуючи питання щодо надання юридичної оцінки діям обвинуваченого, суд виходить з того, що ст.27 Конвенції визначено право цивільних осіб, за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі. Відповідно до ст.ст.31-32 Конвенції, забороняється, зокрема: жодний приму фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей; застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебуваю під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові досліди, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так військових властей.

З проведеного аналізу доказів наданих суду, суд вважає доведеною вину ОСОБА_5 у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, а саме жорсткому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб.

Окрім того, суд вважає, що вина ОСОБА_5 у вчиненні інших кримінальних правопорушень доведена повністю та кваліфікує його дії за ч.2 ст. 111 КК України як державну зраду, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності т недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану та за ч. 7 ст. 111-1 КК України як добровільне зайняття громадянином України посади в незаконних правоохоронни органах, створених на тимчасово окупованій території. При цьому, з урахуванням правової позиції Верховного Суду, викладеної в постанові від 08.12.2025 у справі № 185/7229/23, суд доходить висновку, що у даному випадку особа одним єдиним діянням вчинила одночасно два або більш самостійних злочини, при цьому всі злочини вчинені одночасно одним актом (нероздільним), в один і той же момент часу, в одному й тому самому місці (одні й ті самі діяння), то за наявності ознак такі діяння мають кваліфікуються за різними статтями або частинами статті КК і становлять ідеальн сукупність.

При призначенні покарання ОСОБА_5 , суд враховує ступінь тяжкості вчинених кримінальних правопорушень, сукупність усіх обставин, що його характеризують (форма вини, мотив, спосіб, характер вчиненого діяння, ступінь здійснення злочинного наміру, тяжкість наслідків тощо),особу винного обставини, що пом`якшують та обтяжують покарання.

Судом враховується особа ОСОБА_5 , який є особою раніше не судимою, вчинив умисні кримінальні правопорушення, які відносяться до категорії особливо тяжких злочинів, є громадянином України.

Обставин, які пом`якшують ОСОБА_5 , передбачені ст.66 КК України, судом не встановлено.

Обставинами, які обтяжують покарання обвинуваченому, передбачені ст.67 КК України, суд визнає: вчинення кримінального правопорушення групою осіб за попередньою змовою та вчинення злочинів з використанням умов воєнного стану.

Згідно зі статтями 50,65 КК України особі, яка вчинила злочин, має бути призначено покарання необхідне й достатнє для її виправлення і попередження вчинення нових злочинів. Виходячи з указаної мети й принципів справедливості, співмірності та індивідуалізації, покарання має бути адекватни характеру вчинених дій, їх небезпечності та даним про особу винного.

На підставі викладеного, при визначенні виду та міри покарання по даному кримінальному провадженню, враховуючи всі встановлені в судовому засіданні обставини кримінального провадження, беручи до уваги особу ОСОБА_5 , який є особою раніше не судимою, вчинив умисні криміналь правопорушення, які відносяться до категорії особливо тяжких злочинів, є громадянином України, враховуючи відсутність обставин, які пом`якшують покарання обвинуваченому та наявність обставин, які обтяжують покарання обвинуваченому, окрім того, приймаючи до уваги характер, ступін тяжкості та суспільну небезпеку скоєних ОСОБА_5 кримінальних правопорушень, які являються злочином проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, порушення законів і звичаїв ведення війни і становить значну суспільну небезпеку, з метою запобігання вчиненню обвинувачени нових злочинів, суд приходить до висновку про те, що виправлення останнього та недопущення вчинення ним нових кримінальних правопорушень, можливе лише в умовах його ізоляції від суспільства, із призначенням покарання у виді позбавлення волі та із застосуванням додаткової мі покарання у виді конфіскації майна, що в даному випадку є необхідним і достатнім для його виправлення та попередження скоєння нових злочинів.

На думку суду, таке покарання перебуває у справедливому співвідношенні із тяжкістю та обставинами скоєного і особою винного, адже справедливість розглядається як властивість права, виражена, зокрема, в рівному юридичному масштабі поведінки й у пропорційності юридичної відповідальност вчиненому порушенню. Це означає не тільки те, що передбачений законом склад злочину та рамки покарання відповідатимуть один одному, а й те, що покарання має перебувати у справедливому співвідношенні із тяжкістю та обставинами скоєного і особою винного.

В даному випадку, за переконанням суду, покарання у виді позбавлення волі, повністю досягне мети його призначення та призведе до позитивних змін в особистості обвинуваченого, які створять у нього готовність до самокерованої правослухняної поведінки.

Водночас, вирішуючи питання про необхідність реального відбування обвинуваченим покарання у виді позбавлення волі за вчинені кримінальні правопорушення, судом враховується, що статтею 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з пра людини» передбачено, що при розгляді справ суди застосовують Конвенцію та практику Європейського суду з прав людини як джерело права.

У справі «Ізмайлов проти Росії» (п.38 рішення від 16 жовтня 2008 року), Європейський Суд вказав, що при призначенні покарання «для того, щоб втручання вважалося пропорційним, воно має відповідати тяжкості правопорушення і не становити «особистий надмірний тягар для особи».

При цьому, суд також враховує правову позицію Другої судової палати Касаційного кримінального суду Верховного Суду, висловлену у Постанові від 28.05.2020року (справа №753/13972/17; провадження №51-986км20), згідно якої, Верховний Суд зазначив, що законодавцем саме суду надан дискреційні повноваження щодо визначення виду та міри покарання за вчинення того чи іншого злочину.

Крім того, приймаючи таке рішення, суд серед іншого враховує, що одним з проявів верховенства права є положення про те, що право не обмежується лише законодавством як однією з його форм, а включає й інші соціальні регулятори. Справедливість - одна з основних засад права і є вирішальною визначенні його як регулятора суспільних відносин, одним із загальнолюдських вимірів права. Суд вважає за необхідне зазначити, що ця позиція грунтується, в тому числі, на рішенні Конституційного Суду України від 02.11.2004 №15-рп/2004у справі №1-33/2004.

Вимога додержуватись справедливості при застосуванні кримінального покарання закріплена і в міжнародних документах з прав людини, зокрема у статті 10 Загальної декларації прав людини 1948 (прийнята Генеральною Асамблеєю ООН 10 грудня 1948 року), статті 14 Міжнародного пакту пр громадянські і політичні права 1966, статті 6 Конвенції про захист прав людини та основних свобод 1950.

Крім того, враховуючи те, що ОСОБА_5 вчинив особливо тяжкий злочин, суд вважає за необхідне на підставі ст.54 КК України, позбавити його спеціального звання - «капітан поліції»

Процесуальні витрати, речові докази по справі відсутні.

Заходи забезпечення кримінального провадження у вигляді арешту майна, яке на праві власності належить ОСОБА_5 , накладеного ухвалою слідчого судді Печерського районного суду м. Києва від 02.10.2023 у справі 757/43517/23, слід залишити без змін

Керуючись ст.ст.369-371, 373-374 КПК України, колегія суддів -

УХВАЛИЛА:

ОСОБА_5 визнати винним у скоєнні кримінальних правопорушень, передбачених ч.2 ст.111, ч. 7 ст. 111-1, ч.2 ст.28 ч.1 ст.438 КК України та призначити йому покарання за:

- ч.2 ст.111 КК України у виді позбавлення волі на строк 15 років з конфіскацією всього належного йому майна,

- ч. 2 ст. 111-1 КК України у виді позбавлення волі на строк 14 років з конфіскацією всього належного йому майна, з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади України, в органах місцевого самоврядування на строк 15 років, з конфіскацією всього належного йому майна,

- ч.2 ст.28 ч.1 ст.438 КК України у виді позбавлення волі на строк 11 років.

На підставі ч.1 ст.70 КК України за сукупності кримінальних правопорушень, шляхом поглинення менш суворого покарання більш суворим, остаточно визначити покарання ОСОБА_5 у виді позбавлення волі на строк 15 років з конфіскацією всього належного йому майна, з позбавленням прав обіймати посади в органах державної влади України, в органах місцевого самоврядування на строк 15 років.

На підставі ст.54 КК України позбавити ОСОБА_5 спеціального звання - «капітан поліції».

Запобіжний захід до набрання вироку законної сили відносно ОСОБА_5 обрати у вигляді тримання під вартою. Строк відбуття покарання ОСОБА_5 рахувати з часу, коли він буде фактично затриманим.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку апеляційного оскарження та подання апеляції через Дніпровський районний суд м. Запоріжжя до Запорізького апеляційного суду, протягом 30 днів з дня проголошення.

Копії вироку вручити під розписку учасникам судового засідання, а також надати іншим заінтересованим особам.

Згідно з ч.3 ст.400 КПК України, якщо апеляційну скаргу подано обвинуваченим, щодо якого судом ухвалено вирок за результатами спеціального судового провадження, суд поновлює строк за умови надання обвинуваченим підтвердження наявності поважних причин, передбачених ст.138 КП України, та надсилає апеляційну скаргу разом із матеріалами кримінального провадження до суду апеляційної інстанції з дотриманням правил, передбачених ст. 399 КПК України.

Копію вироку, яка підлягає врученню обвинуваченому, вручити захиснику, а інформацію про вирок опублікувати в газеті «Голос України» та на офіційному веб-сайті суду відповідно до вимог ст.323 КПК України.

Головуючий суддя: ОСОБА_1

Судді: ОСОБА_2

ОСОБА_3